

سرمقاله

هدف گذاری
برای بازار شفاف و سالم

مرتضی شاه حسینی
رئیس انجمن
واردکنندگان برنج ایران

هیأت مدیره و دبیرخانه انجمن در دو دوره قبل تمام توان و پتانسیل خود را به کار گرفت تا مشکلات واردکنندگان برنج را رفع و

شرایط فعالیت ایشان را تسهیل کند. برای تحقق این هدف طرح و برنامه های متعددی در دستور کار قرار گرفته است که برخی نهایی و به مرحله اجرا درآمده و طرح هایی از جمله ژئوتایپی، رجیستری بهداشت نیمه کاره مانده و عملیاتی شدن آنها به عهده هیأت مدیره جدید گذاشته شده است.

آنچه مسلم است، هدف تمامی طرح ها و برنامه هایی که از سوی انجمن در جریان همکاری با سازمان ها و نهادهای دیگر انجام می گیرد، بهبود شرایط فعالیت اعضای انجمن و ممانعت از ورود فعالان غیرقانونی و محصولات بی کیفیت به بازار است که به اعتبار فعالان قانونی و رسمی بازار آسیب می زند.

طرح رجیستری که با همکاری وزارت بهداشت عملیاتی شده، در مسیر شفاف سازی فضای بازار و حمایت از اعضای انجمن که همگی به صورت قانونی فعالیت می کنند، اجرایی شده است.

طرح ژئوتایپی نیز در ارتباط با شفاف سازی فعالیت برندهای معتبر ایرانی است، چراکه برخی کارخانه های خارجی محصول بی کیفیت را در اختیار تجار ایرانی می گذاشتند که این مسئله موجب آسیب دیدن و نارضایتی مصرف کننده شده و متعاقب آن شرکت ها و برندهای ایرانی آسیب می دیدند. با اجرای طرح ژئوتایپی شرایط برای واردات محصول با کیفیت و مرغوب فراهم و شرکت ها و برندهای ایرانی که تلاش و زحمات زیادی را متحمل و اعتباری برای خود ایجاد کرده اند، جایگاه و اعتبارشان حفظ و وفاداری مشتریانشان تداوم می یابد.

از مزایای این طرح می توان به فراهم شدن شرایط نظارت دقیق و مستمر دستگاه های نظارتی بالادست سازمان غذا و دارو و همچنین افزایش دقت و سرعت نظارت میدانی اشاره کرد، مضاف براینکه این طرح سد بلندی پیش روی قاچاق برنج به داخل کشور و ممانعت از عرضه محصولات غیر کیفی و غیربهداشتی به بازار مصرف است. همچنین این طرح شرایط را به سستی می برد که شرکت ها بتوانند بازاری با ثبات داشته و در فضایی سالم با هم رقابت کنند و همچنین از اختلاط و عرضه محصول بی کیفیت تحت نام محصول کیفی ممانعت شده و از دامپینگ در بازار جلوگیری می شود. همچنین مشکلات و دغدغه های دیگری نیز برای فعالان این صنف وجود دارد که از آن جمله می توان به بی ثباتی ارزش های گمرکی و ممنوعیت فصلی واردات برنج اشاره کرد که در این خصوص حداقل اقدامی که باید اتفاق بیفتد، ورود آن به کتاب قانون تجارت است تا از اعمال رفتارهای سلیقه ای جلوگیری شود. در کل می توان گفت که تمامی اقداماتی که در دستور کار انجمن واردکنندگان برنج ایران قرار دارد، در راستای ایجاد شفافیت و سلامت در بستر بازاری رقابتی است که اعضا بتوانند در محیطی آرام و بدون تنش با حداقل نوسانات، تجارتی سالم و موفق داشته باشند. ۱

در مجمع سالیانه انجمن واردکنندگان برنج ایران مطرح شد حفظ دستاوردها و تداوم مسیر توسعه

اختصاص ۲۵ درصد بازار
برنج به ۴۵ میلیون نفر
اقتشار کم درآمد

۸

نمونه ای موفق در توسعه کشاورزی
تایلند به دنبال ایجاد اوپک برنجی

۶

خزانه دار انجمن اعلام کرد:
تقویت توان کارشناسی
انجمن در دوره جدید

۳

عضو هیأت مدیره از هدفگذاری انجمن می گوید:

رفع موانع داخلی و خارجی پیش روی وارد کنندگان برنج

علی صرافان هدف اصلی انجمن وارد کنندگان برنج ایران در دوره جدید فعالیت را ایجاد ثبات، آرامش و امنیت برای تجار اعلام کرد و گفت: همانند دوره های قبل رفع موانع فعالیت اعضاء در داخل و خارج از کشور و تأمین برنج مورد نیاز کشور از مرغوبترین محصولات جهان با بهترین قیمت ممکن در اولویت برنامه های انجمن است.

عضو هیأت رئیسه انجمن، در تبیین مشکلات و موانعی که موجب آسیب زدن به وارد کنندگان برنج می شود، اظهار داشت: عدم ثبات در تعرفه گذاری، واردات غیرقانونی و قاچاق، ممنوعیت فصلی، ایجاد شرایط یکسان و رقابتی برای همه وارد کنندگان، همکاری با شرکت بازرگانی دولتی به منظور خروج کامل دولت از بازار برنج و در کل ایجاد ثبات و امنیت برای وارد کنندگان و مصرف کنندگان، برنامه های اصلی انجمن در این دوره است.

وی با بیان اینکه تغییر تعرفه مشکلات جدی را به دنبال دارد، تصریح کرد: تغییر تعرفه امکان برنامه ریزی میان و بلند مدت را از وارد کنندگان می گیرد، که از یک سوء به اعتبار ایشان در بازارهای جهانی لطمه زده و از طرفی با ایجاد نوسان در بازار، مصرف کننده را سرگردان می کند.

صرافان ادامه داد: بالابردن تعرفه نیز موجب افزایش قیمت تمام شده برنج می شود و این یعنی ایجاد صرفه برای واردات غیرقانونی و قاچاق برنج که تبعات منفی آن محدود به وارد کنندگان نشده و به دولت و مصرف کننده نیز آسیب وارد می کند و ضمن برهم زدن تنظیم بازار، سلامت مصرف کننده را تهدید می کند. وی با بیان اینکه در صورت تعیین تعرفه منطقی، قاچاق صرفه اقتصادی خود را از دست می دهد، اظهار داشت: چنانکه با تدبیر دولت برای کاهش نرخ تعرفه، شاهد کاهش چشمگیر واردات غیرقانونی این محصول بوده ایم. عضو هیأت رئیسه انجمن توضیح داد: یکی دیگر از مواردی که آسیب های زیادی را متوجه مصرف کننده، بازار و وارد کنندگان ممنوعیت واردات فصلی است که آسیب های زیادی را متوجه مصرف کننده، بازار و وارد کنندگان می کند و باید شرایطی فراهم شود که وارد کنندگان بتوانند در تمامی طول سال برنج وارد کنند، به صورتیکه شرایط یکسانی حاکم باشد و بتوانند در فضایی رقابتی و سالم به اندازه سهمی که در بازار برای خود ایجاد کرده اند، فعالیت کنند. وی با اشاره به اینکه دولت و به طور خاص شرکت بازرگانی دولتی تمایلی به حضور در بازار برنج ندارد، اظهار داشت: در حال حاضر ۲۰ تا ۳۰ درصد واردات برنج توسط شرکت بازرگانی دولتی و برای تأمین ذخیره احتیاط کشور انجام می شود، که در دوره جدید مدیریت این مجموعه تمایل به همکاری شرایطی را فراهم آورده که این مسئولیت می تواند برعهده بخش خصوصی قرار گیرد. صرافان ادامه داد: در صورتیکه انجمن به نمایندگی از وارد کنندگان اطمینان و تضمین لازم را به شرکت بازرگانی دولتی بدهد که بخش خصوصی می تواند مسئولیت را برعهده گرفته و همواره ۲۰۰ تا ۳۰۰ هزار تن برنج به عنوان ذخیره در کشور داشته باشد، این مجموعه می تواند تغییر برنامه داده و به عنوان سیاست گذار و ناظر عمل کرده و امور اجرایی را به بخش خصوصی واگذار کند. وی بابیان اینکه قریب به اتفاق اعضای انجمن، تاجر توانمندی هستند که توان مالی لازم را داشته و از اعتبار بالایی در بازارهای جهانی برخوردار هستند، اظهار داشت: دولت و به طور خاص شرکت بازرگانی دولتی می تواند برای تنظیم بازار و تأمین ذخیره احتیاط کشور از فرصت ها و ظرفیت های اعضای انجمن استفاده کند. عضو هیأت رئیسه انجمن تصریح کرد: از سویی دولت می تواند از پتانسیل انجمن به عنوان مشاور استفاده کند، مشروط بر اینکه مدیران دولتی تغییر دیدگاه داده و به فعالان و تشکلهای بخش خصوصی اعتماد کنند و با باور ظرفیت و توان ایشان به حضور مستقیم در بازار پایان دهند. وی گفت: ناگفته نماند که در دوره جدید فعالیت شرکت بازرگانی دولتی اقبال بیشتری نسبت به بخش خصوصی وجود دارد و بر این اساس مذاکراتی انجام شده است که در صورت نتیجه بخش بودن و متعهد شدن دو طرف می توان به نقش آفرینی بیشتر بخش خصوصی در بازار برنج امیدوار بود.

آنچه تجار باید بدانند

معافیت از پرداخت ۴ درصد مالیات علی الحساب واردات

گمرک جمهوری اسلامی ایران با صدور بخشنامه ای، به تمامی گمرکات اجرایی ابلاغ کرده است، که اظهار کالا از تاریخ ۶ اردیبهشت ۱۳۹۵ مشمول مالیات علی الحساب واردات قطعی کالا به میزان ۴ درصد از مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی مندرج در اظهارنامه گمرکی تعیین خواهد شد.

در این بخش نامه ۶ مورد از پرداخت این مالیات معاف شده اند که دو مورد آن که به وارد کنندگان مرتبط می شود، عبارتند از:

۱- کارت های بازرگانی رتبه بندی شده و دارای رتبه طلایی (رتبه الف) پس از تایید مراتب از سوی اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ذریبط در هر مورد.
۲- وارد کنندگان خوش حساب معرفی شده از سوی سازمان امور مالیاتی کشور با ارائه گواهی مفصلا حساب مالیاتی.

براین اساس در صورت تشخیص گمرک مبنی بر اینکه دارنده کارت بازرگانی علی رغم صراحت تبصره ۴ ذیل بند ۳ ماده ۱۰ آیین نامه اجرایی قانون مقررات صادرات و واردات اقدام به واگذاری غیر برای استفاده از مزایای کارت نموده، لازم است علاوه بر اخذ مالیات علی الحساب به میزان فوق الذکر مفصلا حساب مالیاتی دارنده کارت بازرگانی نیز اخذ شود.

تاکید می شود تمامی وارد کنندگان کالا اعم از اشخاص حقیقی و حقوقی دارنده کارت بازرگانی یا کارت پیله وری و نیز اشخاص فاقد کارت بازرگانی با رعایت موارد مستثنی شده در بند ۲ مشمول پرداخت مالیات علی الحساب موصوف خواهند بود.

توضیح: در بازار رقابتی امروز که رقبای تجاری با حداکثر توان خود تلاش می کنند بهترین کالا و خدمات را در اختیار مخاطب قرار دهند و از حداقل های ممکن برای متمایز کردن خود از رقبای بهره بگیرند، کاهش هزینه تجارت حتی پرداخت ۴ درصد ارزش گمرکی کالا به صورت علی الحساب، که موجب می شود بخشی از سرمایه در گردش بنگاه زودتر از موعد پرداخت مالیات از مجموعه خارج شود، می تواند امتیازی قابل توجه برای وارد کنندگان باشد.

از سویی پرداخت مالیات الزامی اجتناب ناپذیر است و به تأخیر انداختن پرداخت آن مؤدی را با جرائم متعدد روبرو می کند، در حالیکه وارد کنندگان می توانند با پرداخت به موقع مالیات و قرار گرفتن در فهرست مؤدیان خوش حساب از امتیازات متعددی چون معافیت از مالیات علی الحساب واردات قطعی کالا به میزان ۴ درصد بهره مند شوند.

تقویت توان کارشناسی انجمن در دوره جدید

بوده است و بعد از اینکه ارز مبادله ای اختصاص یافت برای تنوع مبادی وارداتی تلاش هایی صورت گرفت و توانستیم سهم برنج پاکستانی را از ۷ به ۲۸ درصد افزایش دهیم.

خزانه دار انجمن در تحلیل وضعیت بازارهای تأمین کننده برنج وارداتی ایران گفت: در مقایسه وضعیت دو صادرکننده برنج به ایران، میزان تولید هندوستان ۱۰۸ میلیون تن و پاکستان ۶ میلیون تن است و اگر بخواهیم تمام نیاز کشور به برنج را از پاکستان تأمین کنیم؛ قطعاً قیمت برنج در این کشور با افزایش چشمگیری روبرو خواهد شد.

وی ادامه داد: از این رو در انجمن بررسی و آسیب شناسی کردیم که براساس ذائقه مصرف کننده ایرانی، اگر ۵۵ درصد بازار برنج ایران در اختیار هندوستان باشد، ۳۵ درصد به واردات برنج از پاکستان اختصاص یابد و ۱۰ درصد دیگر در اختیار دیگر کشورها از جمله تایلند قرار گیرد، می توانیم بازار خوب با شرایط رقابتی مناسب برای کشورهای صادرکننده ایجاد کنیم.

توکلی افزود: در چنین شرایطی بازار ایران منحصر به یک کشور نبوده و صادرکنندگان برنج این کشورها نمی توانند نظرات خود را به تجار ایرانی تحمیل کنند.

وی در ادامه به تقسیم بندی برنامه های انجمن به سه دوره کوتاه، میان و بلند مدت اشاره کرد و گفت: برنامه های کوتاه مدت شامل تنظیم بازار و افزایش مبادی وارداتی است، از برنامه های میان مدت انجمن افزایش تعداد اعضاء به صورتی است که امیدواریم تمامی واردکنندگان عضو انجمن شده و انجمن نیز متقابلاً به ایشان خدمات ارائه دهد و از اهداف بلند مدت می توان به تعامل با تمامی نهادها و سازمان هایی که در واردات برنج نقش دارند مانند وزارتخانه های جهادکشاورزی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و صنعت، معدن و تجارت، سازمان های استاندارد، توسعه تجارت و غذا و دارو و همچنین سازمان های صنعت، معدن و تجارت اشاره کرد.

توکلی با بیان اینکه اهداف مهم و بزرگی که تاکنون داشته ایم را با جدیت بیشتری پیگیری خواهیم کرد، افزود: تاکنون نیز با تمامی این دوایر همکاری خوبی داشته ایم مانند همکاری با سازمان غذا و دارو برای مواردی چون «جی ام پی» همکاری خوبی داشته ایم و هم اکنون نیز در خصوص برچسب اصالت و ژنوتایپی همکاری دراز مدتی با این سازمان خواهیم داشت.

وی با بیان اینکه با وزارت جهادکشاورزی در حوزه تنظیم بازار، عدم واردات بی رویه و واردات برنج با کیفیت بالا همکاری داریم، گفت: با سازمان استاندارد نیز در خصوص بازنگری استاندارد ۱۲۷ همکاری بسیاری خوبی داشته ایم.

خزانه دار انجمن در پایان با تأکید بر اینکه انجمن در هر جایی که توان و نیازی بوده است، حضور اثرگذاری داشته است، اظهار داشت: امیدواریم در این دوره نیز بتوانیم همین مسیر را با جدیت ادامه دهیم. ۱

عباس توکلی عضو هیأت مدیره انجمن واردکنندگان برنج ایران، تقویت بدنه کارشناسی به منظور ارتقاء توان علمی و تخصصی انجمن را از مهمترین اهداف دوره جدید هیأت مدیره اعلام کرد. خزانه دار انجمن در تبیین اهداف دوره جدید فعالیت هیأت مدیره با تأکید بر اینکه در این دوره اهداف و برنامه های دو دوره قبل تداوم یافته و پیگیری خواهد شد، افزود: یکی از برنامه هایی که در این دوره بیش از پیش مورد توجه قرار گرفته، تقویت سیستم نرم افزاری و بدنه کارشناسی انجمن است.

وی توضیح داد: تلاش می کنیم با استفاده از کارشناسان توانمند و متخصص، علاوه بر اینکه توان تخصصی و کارشناسی انجمن را افزایش دهیم، شرایطی را فراهم آوریم که هیأت مدیره بر امور مدیریتی متمرکز شده و عملکرد انجمن بر امور کارشناسی متمرکز شود.

توکلی با اشاره به اینکه تعدد مسئولیت های هیأت مدیره و دبیر انجمن موجب شده تا برخی مسائل مغفول بماند، اظهار داشت: در حال حاضر هیأت مدیره انجمن مسئولیت های مدیریتی، حضور و مشارکت در جلسات را برعهده دارد و همچنین مسئولیت امور کارشناسی نیز برعهده هیأت مدیره است، که با تفکیک وظایف و تغییرات شرایط، علاوه بر تقویت بدنه کارشناسی، هیأت مدیره می تواند با زمان بیشتر و دغدغه کمتر بر امور مدیریتی متمرکز شده و امور مرتبط با مسائل کارشناسی را به کارشناسان مجرب انجمن واگذار کند.

وی ادامه داد: در بخش سخت افزاری نیز مسائل در حال پیگیری است تا بتوانیم تجهیزات مورد نیاز را تأمین کنیم.

عضو هیأت مدیره انجمن در خصوص روند عضویت تمامی واردکنندگان برنج در انجمن، توضیح داد: متأسفانه عدم استقبال فعالان اقتصادی برای عضویت در شکل ها، فقط محدود به انجمن واردکنندگان برنج ایران نبوده و تمامی شکل ها با چنین معضلی روبرو هستند که این مشکل ریشه در نداشتن بازوی اجرایی در شکل ها دارد.

وی گفت: این شرایط موجب شده تا عضویت در انجمن ها بنابر تصمیم شخصی افراد باشد و متأسفانه برخی تا به خدمات انجمن نیاز پیدا نکنند، برای عضویت اقدام نمی کنند.

توکلی با تأکید بر اینکه هیچ محدودیتی برای عضویت واردکنندگان برنج در انجمن وجود ندارد و واردکنندگانی که ضوابط را پذیرفته و رعایت کنند، می توانند عضو انجمن شوند، اظهار داشت: بنابر آمار و مستندات حدود ۸۰ تا ۸۵ درصد از کل نیاز کشور به واردات برنج توسط اعضای انجمن وارد می شود.

وی در ادامه در خصوص تنوع مبادی واردات برنج به کشور توضیح داد: انجمن طی سه سال گذشته بازارهای موازی را بررسی و جهت دهی کرده است، چنانکه تا چند سال پیش به دلیل استفاده از ارز مرجع کل بازار کشور در اختیار برنج هندی

با ایجاد تنوع در مبادی
وارداتی بازار ایران
منحصر به یک کشور
نبوده و صادرکنندگان
برنج این کشورها
نمی توانند نظرات
خود را به تجار ایرانی
تحمیل کنند

|| عضو هیات مدیره انجمن واردکنندگان برنج ایران: ||

انجمن باید ثبات قوانین تجاری را پیگیری کند

واردات در سال گذشته هزینه سنگینی را بر واردکنندگان تحمیل کرد، توضیح داد: واردکنندگان با در نظر گرفتن زمان اعلام شده اقدام به واردات کرده بودند که تاخیر موجب شد، محصول وارد شده برای مدت دو ماه در گمرک متوقف شده و واردکنندگان مجبور به پرداخت هزینه دمو را شوند.

وی تأکید کرد: انجمن می‌تواند برای رفع این مشکل با سازمان‌های مسؤول وارد مذاکره شود تا با قانونی شدن زمان ممنوعیت واردات یا رفع آن و همچنین میزان تعرفه، از غافلگیر شدن واردکنندگان جلوگیری کند.

عضو هیات مدیره انجمن با انتقاد به شرایط نابرابری که متأثر از این بی‌ثباتی بر واردکنندگان تحمیل می‌شود، افزود: این روند موجب شده تا برخی بتوانند در زمان‌های مختلف و از مسیرهای متفاوت و با هزینه کم کالای خود را وارد کنند، در حالیکه عموم واردکنندگان مجبور هستند با تمکین از شرایط تعیین شده با هزینه بالا واردات انجام دهند که نتیجه آن ایجاد شرایط نابرابر و از دست رفتن توان رقابت برای عموم واردکنندگان است.

وی گفت: این روند موجب می‌شود تا هزینه واردات افزایش یابد و واردکننده نیز چاره‌ای ندارد جز اینکه هزینه تحمیل شده را بر قیمت کالا اضافه کند که نتیجه آن افزایش قیمت برنج برای مصرف کننده نهایی است.

پریزادی با بیان اینکه رفتار نادرست گمرک در سال گذشته بیشترین سود را نصیب تجار هندی کرد، توضیح داد: تأخیر در زمان بازگشایی و کوتاه شدن مدت واردات موجب شد تا هندی‌ها قیمت‌ها را افزایش دهند و تجار ایرانی بالاجبار محصول را گرانتر خریداری کردند.

عضو هیات مدیره انجمن با بیان اینکه انجمن برای امور اجرایی باید افراد متخصص را به کار گیرد، گفت: باتوجه به اینکه اعضای هیات مدیره خود از تجار فعال هستند فرصت ورود به امور اجرایی را ندارند و ایشان باید در حوزه برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری عمل کنند و برای امور اجرایی افراد متخصص را به کار گیرند. وی در بخشی از سخنانش به تصمیم‌گیری‌های یک شبه و ناگهانی که هزینه سنگینی را بر تجار و در نهایت مصرف‌کنندگان تحمیل می‌کند، انتقاد کرد و توضیح داد: نمونه این رفتار را می‌توان در تصمیم وزارت جهاد کشاورزی در مقطع زمانی

یکی از مهمترین و بزرگترین اقداماتی که انجمن واردکنندگان برنج ایران در دوره جدید فعالیت هیات مدیره می‌تواند انجام دهد، وارد کردن قوانین و مقررات گمرکی به کتاب قانون تجارت است.

سیدخالد پریزادی با تأکید بر این موضوع اظهار داشت: در صورت تحقق این مهم، کار بزرگی انجام شده و کمک بزرگی به واردکننده‌ها می‌شود.

عضو هیات مدیره انجمن واردکنندگان برنج ایران افزود: آنچه مسلم است انتظارات از انجمن باید در اندازه و توان این شکل باشد.

وی با بیان اینکه یکی از بزرگترین چالش‌هایی که واردکنندگان با آن روبرو هستند، ثبات قوانین و مقررات است، توضیح داد: انجمن باید از طریق مذاکره و همکاری با سازمان‌های مسؤول این امکان را فراهم کند تا با تثبیت قوانین، واردکنندگان بتوانند در شرایط مشخص و با ثبات فعالیت کنند.

پریزادی ادامه داد: بازار یکی از مسیرهایی است که واردکنندگان را به خواسته خود می‌رساند، چراکه توجه به سلیقه و خواسته مصرف‌کنندگان از اصلی‌ترین محورهای تجارت است.

وی با اشاره به اینکه علاوه بر کیفیت خوب قیمت مناسب و با ثبات از اولویت‌های اصلی مصرف‌کنندگان است، تصریح کرد: برای تحقق این خواسته، انجمن می‌تواند با سازمان حمایت از مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان وارد مذاکره شود تا بتواند با تثبیت قوانین، زمینه را برای رفع مشکل واردکنندگان فراهم آورد.

عضو هیات مدیره انجمن با اشاره به اینکه از طریق این سازمان می‌توان تعرفه واردات برنج را تثبیت کرد تا آنچه مدنظر مصرف‌کننده است یعنی ثبات قیمت، ممکن شود، افزود: در حال حاضر بزرگترین مشکل واردکنندگان این است که به علت عدم ثبات در قوانین گمرکی و تعیین تعرفه نمی‌توانند برای آینده برنامه‌ریزی کنند.

وی اظهار داشت: در شرایط کنونی واردکنندگان نمی‌دانند که زمان ممنوعیت و رفع ممنوعیت واردات مطابق آنچه اعلام شده انجام می‌شود یا خیر، چنانکه سال ۹۵ در حالیکه مقرر شده بود ابتدای آذرماه واردات آزاد شود این اتفاق با دو ماه تاخیر همراه شد و همچنین امسال به طور ناگهانی اعلام شد ممنوعیت واردات به جای اول مرداد ابتدای شهریور اعمال می‌شود.

پریزادی با بیان اینکه تاخیر در رفع ممنوعیت

پایان دوره ممنوعیت سال جاری اشاره کرد که در ابتدای آذرماه بخشنامه پایان دوره ممنوعیت ابلاغ و سه روز بعد یعنی چهارم آذرماه مجدداً واردات ممنوع شد.

پریزادی گفت: باتوجه به اعلام رفع ممنوعیت واردات، تجار اقدام به خرید و بسته‌بندی برنج کردند و با ممنوع شدن دوباره واردات هزینه سنگینی به ایشان تحمیل شد که بخشی از این هزینه به بازار تحمیل و متوجه مصرف‌کنندگان خواهد شد.

عضو هیات مدیره انجمن با اشاره به اینکه اینگونه تصمیم‌گیری‌های ناگهانی موجب سردرگمی تجار و بی‌اعتبار شدن ایشان در بازارهای جهانی می‌شود، اظهار داشت: نبود قوانین مشخص و درج نشدن شرایط واردات برنج در کتاب تجارت موجب تحمیل شرایط به واردکنندگان شده و بخشی از هزینه این خسارت به مصرف‌کننده منتقل می‌شود که این شرایط مغایر با قوانین بالادستی در خصوص حمایت از مصرف‌کنندگان است.

وی یکی از مأموریت‌های مهم انجمن در دوره جدید را پیگیری رفع این معضل و درج قوانین واردات برنج در کتاب تجارت دانست و تصریح کرد: مورد دیگر پیگیری شایعه‌ها و اکاذیبی است که به انحاء مختلف در رسانه‌ها و فضای مجاری منتشر شده و علاوه بر ضربه‌زدن به اعتبار تجار، موجی از نگرانی را در مصرف‌کنندگان ایجاد می‌کند، به صورتی که باید با مطرح کردن واقعیت‌ها و ارائه مستندات از طریق رسانه‌ها، مصرف‌کنندگان را از واقعیت آگاه ساخت.

پریزادی در پایان گفت: بی‌شک در پایان این دوره هیات مدیره در شرایطی نمره قبولی می‌گیرد که در پیگیری این امور موفق عمل کرده باشد.

نگران بقاء و دوام انجمن واردکنندگان برنج ایران هستیم

انجمن واردکنندگان برنج ایران چهار سال پیش متولد شد و امروز به مرحله‌ای از رشد و بلوغ رسیده که جایگاه خود را تثبیت کرده‌است.

دبیر انجمن واردکنندگان برنج ایران با بیان این مطلب افزود: دانش و علوم مدیریتی براین مهم تأکید دارد که هر سازمانی مقطعی متولد و زمانی از بین می‌رود و سازمان‌های خوب طول عمر بیشتری دارند.

مسیح کشاورز با تأکید بر اینکه امروز انجمن جایگاه خود را تثبیت و قدرت و استعداد خود را نشان داده‌است، گفت: هیأت‌مدیره جدید باید در مسیری حرکت کند که شرایط کنونی استمرار پیدا کرده و پس از آن برای توسعه دستاوردهای قبلی و ارتقاء جایگاه انجمن برنامه‌ریزی کند.

وی با بیان اینکه رسیدن به حد اکثرها و افزایش توان و اعتبار انجمن، هدف بزرگی است که هیأت‌مدیره و دبیرخانه به تنهایی نمی‌توانند به آن دست پیداکنند، چراکه ظرفیت‌ها مشخص و محدود است، تصریح کرد: باید مشارکت عمومی و هم‌افزایی در سطح واردکنندگان برنج ایجاد شود که به دلایل مختلف تاکنون این مهم تحقق پیدا نکرده‌است.

دبیرانجمن ادامه‌داد: عدم مشارکت تمامی واردکنندگان در امور انجمن را می‌توان با دلایل مختلف تعبیر کرد، از آن جمله اینکه مشغله و مسائل مرتبط به فعالیت اقتصادی و تجاری ایشان مانع شده‌است و یا انجمن نتوانسته زمینه مشارکت را فراهم کند و بدترین علت این است که شاید واردکنندگان با این باور که انجمن شکل گرفته و مشغول فعالیت است، نگرانی در خصوص انجمن نداشته، حضور و مشارکت خود را ضروری نمی‌بینند.

وی گفت: اما باید این هشدار را بدهم که اگر رفتار منفعلانه اعضا ادامه داشته باشد و از انجمن غافل شوند، تمام آنچه انجمن در این سال‌ها به دست آورده از بین می‌رود و بنا بر مفروضات علم مدیریت، عمر این سازمان کوتاه می‌شود.

کشاورز با بیان اینکه به عنوان دبیر این احساس را دارم که در حوزه حمایت مالی از انجمن، اعضا خیلی ضعیف عمل می‌کنند، توضیح داد: اگرچه مسائل مالی، اولویت اول

نخواهد داشت و این مشکل، چالشی جدی برای انجمن است.

وی گفت: در شرایطی که انجمن واردکنندگان برنج ایران به عنوان مجموعه‌ای بزرگ و توانمند، با تجارت یک میلیون و ۵۰۰ هزارتن برنج شناخته می‌شود، اگر نتواند در حد و اندازه واقعی خود ظاهرشود، بازتاب خوبی ندارد.

کشاورز با تأکید بر اینکه هیأت‌مدیره باید برای حل این مشکل و پیدا کردن راهکاری منطقی چاره‌اندیشی کند، اظهارداشت: اعضا نیز باید به این موضوع فکرکنند، اگر در آینده انجمن نباشد، چه اتفاقی می‌افتد و سیاست‌گذاری‌ها و تصمیم‌گیری‌های دولتی قائم به فرد و کارشناسان شده و محدود به یک معاونت یا نهاد دولتی می‌شود، که واردکنندگان برای رفع مشکلات احتمالی باید رأساً اقدام کرده و از مسیر قانونی و یا حتی غیرقانونی باید هزینه بالایی را متقبل شوند که قطعاً از هزینه‌ای که برای مشارکت در دوام و بقاء انجمن باید بپردازند، بسیار بیشتر است. وی در پایان مؤکداً بر محدودیت ظرفیت هیأت‌مدیره و دبیرخانه تأکیدکرد و گفت: اعضای هیأت‌مدیره خود صاحبان بنگاه اقتصادی و فعال تجاری هستند و نمی‌توانند همه توان خود را صرف اداره انجمن کنند و قطعاً دوام و توسعه انجمن واردکنندگان برنج نیازمند همکاری و مشارکت تمامی اعضا است.

نیست، اما در خصوص انجمن به عنوان یک مجموعه غیرانتفاعی که درآمدزایی ندارد، عدم تأمین منابع مشکلی جدی است.

وی ادامه‌داد: این آسیب را می‌توان در دو گروه تقسیم بندی کرد، اول در تأمین منابع مورد نیاز برای ضروریات اولیه و امور جاری دبیرخانه و دوم در حوزه برنامه‌های توسعه‌ای و گسترش روابط جهت ارتقاء جایگاه و توان انجمن که بدون منابع مالی عملی نمی‌شود. دبیرانجمن با اشاره به اینکه تا امروز بخشی از این خلاء را هیأت‌مدیره با صرف وقت و کمک‌های مالی، جبران نموده‌اند، افزود: اما این روند مقطعی بوده و تداوم

رسیدن به حداکثرها
و افزایش توان و اعتبار
انجمن، هدف بزرگی
است که نیازمند همراهی
و مشارکت عمومی
واردکنندگان برنج با
هیأت‌مدیره و دبیرخانه
انجمن است

نمونه‌ای موفق در توسعه کشاورزی

تایلند به دنبال ایجاد اوپک برنجی

قریب به نیمی از جمعیت ۷۰ میلیون نفری تایلند کشاورز و حدود ۴۰ درصد آنها به کشت و تولید برنج مشغول هستند، از این رو می‌توان اذعان داشت که برنج نقش تعیین‌کننده‌ای در اقتصاد و کشاورزی این کشور دارد.

تایلند یکی از قدیمی‌ترین تولیدکنندگان برنج است و از نظر زمین‌های زیر کشت پنجمین و در رتبه‌بندی تجاری دومین صادرکننده بزرگ جهان است. در حال حاضر نزدیک به نیمی از زمین‌های زراعی این کشور به کشت برنج اختصاص دارد و وزارت کشاورزی تایلند با هدف افزایش تولید و سهم از بازارهای جهانی، قصد دارد حدود ۵۰۰ هزار هکتار از زمین‌های دیگر را به کشت این محصول اختصاص دهد تا مجموع شالیزارهای این کشور به عدد ۹،۲ میلیون هکتار و میزان تولید برنج را به بیش از ۳۰ میلیون تن در سال افزایش دهد.

برنج جاسمین مرغوبترین برنجی است که در این کشور تولید می‌شود و قیمت آن در بازارهای جهانی تقریباً دو برابر دیگر برنج‌های تایلندی است، اما در مقایسه با دیگر ارقام برنج سهم کمتری در تولید دارد.

از واردات تا نقش‌آفرینی در بازار جهانی

در یک دهه گذشته تولید برنج تایلند به دلیل کاهش بارندگی و خشکسالی با مشکلاتی روبرو شد، چنانکه تا پیش از این، شالیکاران تایلندی تا سه نوبت در سال برنج کشت و برداشت می‌کردند، اما دولت برای مدیریت بحران کم‌آبی، کشت سوم را ممنوع کرده‌است.

تا سال ۱۹۶۰ مزارع کشاورزی در تایلند به صورت خرده مالکی و در قطعات زراعی کوچک بود که از این مقطع به بعد دولت به کشاورزان و تولیدکنندگان برنج کمک کرد تا با در اختیار گرفتن زمین‌های بیشتر، تولید خود را صنعتی و نیمه صنعتی می‌کنند. در حالیکه تا پیش از حمایت دولت از تولید برنج، کل محصول تولیدشده تنها برای مصرف خود کشاورزان کفایت می‌کرد، با حمایت‌های انجام گرفته، برنج به مجموعه اقلام تجاری این کشور اضافه و صادرات آن به دیگر کشورها آغاز شد.

تایلند با الگو برداری از روش‌های حمایتی کشورهای اروپایی، حمایت از تولیدکنندگان برنج را به عنوان یکی از الویتهای اقتصادی خود تعریف کرد تا جاییکه برنج تولیدی کشور از مرز تقاضای داخلی گذر کرده و این کشور رو به صادرات آورد و در مدتی کوتاه به یکی از نقش‌آفرینان اصلی بازار جهانی برنج تبدیل شد.

اهمیت برنج

در حال حاضر برنج به یکی از اصلی‌ترین محصولات کشاورزی تایلند تبدیل شده‌است تا جاییکه بیش از نیمی از زمین‌های زراعی و نیروی کار به تولید این محصول اختصاص دارد.

همچنین برنج به عنوان یکی از مهمترین مواد غذایی در سبد مصرف اکثر شهروندان تایلندی قرار گرفته‌است، چنانکه براساس اعلام نهادهای آماری این کشور مصرف سرانه برنج در سال ۲۰۱۳ بیش از ۱۱۴،۵ کیلوگرم بوده‌است.

تداوم برنامه‌های توسعه‌ای، برنج را به عمده‌ترین محصول صادراتی تایلند تبدیل کرد، اما در سال‌های اخیر تولید و تجارت این محصول استراتژیک برای تایلندی‌ها در معرض خطرات جدی قرار گرفته‌است.

براساس اعلام وزارت کشاورزی این کشور، صنعت برنج تایلند با سه تهدید جدی روبرو است، که عبارت هستند از افزایش رقابت در بازارهای بین‌المللی، رقابت با سایر فعالیت‌های اقتصادی که هزینه‌های تولید از جمله تأمین نیروی کار را افزایش می‌دهد و تخریب محیط زیست که این کشور باید برای رفع این چالش‌های چاره‌اندیشی کند.

سیاست دولتی

در نیمه قرن گذشته دولت تایلند با هدف توسعه جامعه شهری افزایش مالیات را در دستور کار قرارداد و از این رو از سال ۱۹۵۳، مالیات ۳۲ درصدی برای برنج تعیین شد که از آن به عنوان حق برنج نام برده‌می‌شد. از سویی برای افزایش درآمدهای مالیاتی، دولت برای برنج قیمت انحصاری صادرات تعیین کرد اما مانع افزایش قیمت‌ها در بازار داخلی شد.

سیاست مالیاتی حق برنج تا سال ۱۹۸۵ ادامه داشت و در این مقطع دولت متأثر از فشارهای سیاسی مجبور به لغو این مصوبه‌شد.

اما باید براین واقعیت صحنه گذاشت که حمایت‌های دولت از تولید و تجارت برنج موجب شد تا کشاورزان و تولیدکنندگان برنج توسعه اقتصادی را همپای صنایع بزرگ تجربه کنند.

دولت تایلند برنامه‌های اثرگذاری برای افزایش تولید برنج اجرا کرد که بسیاری از آنها موفقیت‌آمیز بودند که از آن جمله می‌توان به تأمین منابع آبی، توسعه زیرساخت‌ها، سرمایه‌گذاری در پروژه‌های متعدد در حوزه کشت، تولید، فرآوری و تجارت برنج اشاره کرد.

از جمله برنامه‌های قابل توجه تایلند در این حوزه باید به مکانیزه کردن مزرعه‌های کوچک اشاره کرد که نمی‌توانستند از ماشین‌آلات کشاورزی مورد مصرف در زمین‌های زراعی بزرگ استفاده کنند.

برای رفع این مشکل در اواخر دهه ۱۹۹۰، با انجام تحقیقات گسترده ماشین‌آلات کوچک برای استفاده در مزارع کوچک طراحی شدند که نمونه آن تولید حدود دو میلیون تراکتور دوچرخه‌ای، یک میلیون پمپ آبیاری و کامیون‌هایی برای استفاده در مزارع کوچک بود.

برنامه‌های توسعه‌ای این کشور موجب شد بین سال‌های ۱۹۶۰ تا ۱۹۸۰ تولید برنج رشد چشمگیری داشته باشد و میزان تولید تا سه برابر افزایش یابد و درآمد این کشور از صادرات برنج به ۳۵ میلیون روپیه و پس از مدتی تا ۶۰ میلیون روپیه افزایش یابد.

کشاورزان فقیر و ثروتمند

اگرچه این تحولات باعث بهبود وضعیت کلی تولید برنج در تایلند شد، اما شرایط برای بسیاری از کشاورزان کم درآمد بدتر شد و فشارهای مالیاتی دولت موجب شد بسیاری از کشاورزان کوچک نتوانند مزارع ملکی یا اجاره‌ای را حفظ کنند و از سویی هزینه استفاده از ماشین‌آلات جدید نیز برای بسیاری از کشاورزان خرده‌پا قابل پرداخت نبود و هم‌افزایی این مشکلات موجب شد تا ایشان مجبور به واگذاری مزارع شوند.

نگاه کنند و نگران باشند که تجار این کشور برای جبران خسارت، با استفاده از انواع بی کیفیت رو به مخلوط کردن برنج بیاورد.

طرح شکست خورده نخست وزیر برای خرید برنج با قیمت بالاتر موجب افزایش هزینه های دولت و از سویی به دلیل کاهش تقاضا در بازارهای جهانی؛ میلیون ها تن برنج پوسیده در انبارها انباشته شود. در سال پایانی اجرای این طرح دولت نتوانست پول خرید برنج بسیاری از کشاورزان را پرداخت کند و موجی از نارضایتی را در فضای سیاسی این کشور رقم زد و در نهایت در ۲۲ مه ۲۰۱۴ دولت نظامی قدرت را در اختیار گرفت و اندکی بعد یعنی در ژوئن همان سال طرح خرید برنج از کشاورزان برای همیشه متوقف شد. در سال ۲۰۱۶، کمیته ای دولتی نخست وزیر برکنار شده را به دلیل تحمیل بیش از ۵ میلیارد دلار خسارت به کشور ۱,۰۳ میلیارد دلار جریمه کرد.

طرح جدید برای جبران شکست

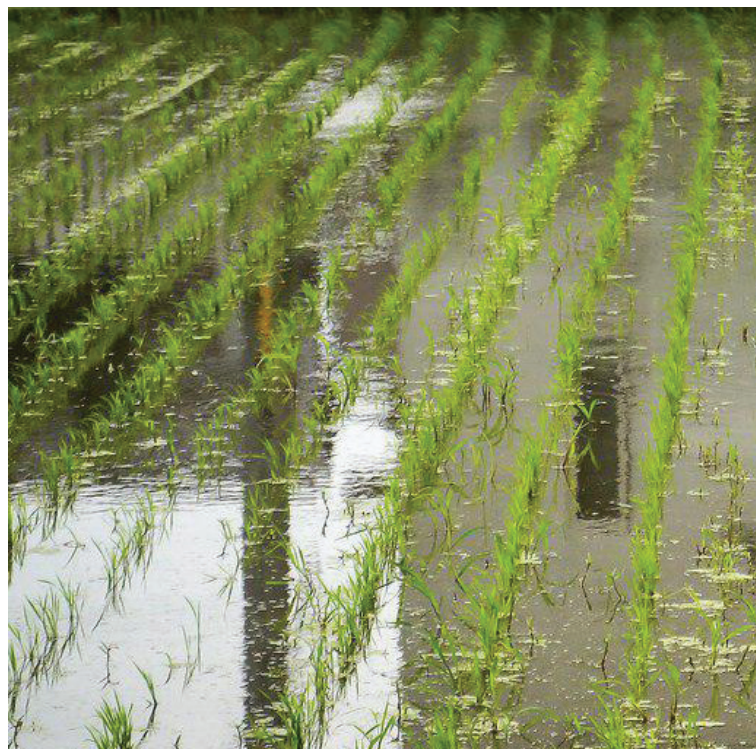
پرایوت چان اوچا نخست وزیر جدید تایلند در سال ۲۰۱۶ اعلام کرد با اجرای طرحی ۵ ساله به بهبود وضعیت کشاورزان آسیب دیده کمک کند. وی بهبود وضعیت کشاورزی را بخشی از برنامه توسعه ۲۰ ساله تایلند دانست. برخی از برنامه های وی برای بهبود وضعیت کشاورزی عبارت هستند از اجرای پروژه های کشاورزی هوشمند، تغییر وضعیت مزارع و ایجاد مزارع بزرگ و جایگزین نمودن محصولاتی دیگر به جای برنج در بخشی از شالیزارها، همچنین برای احیاء تولید برنج، مقرر شد دولت بخشی از هزینه های کشاورزانی که برنج مرغوب تولید و برای بهبود وضعیت قیمت ذخیره می سازند را در قالب یارانه پرداخت کند.

تولید و صادرات

در حالیکه به طور سنتی برنج بیشتر در مناطق مرکزی کشور تایلند تولید می شد با تغییر سیاست های اقتصادی، بخش بزرگی از زمین های کشاورزی شمال شرقی متأثر از دسترسی مناسب و سریعی که به بنادر تجاری دارند، به شالیزار تبدیل شد. کشور تایلند نیز به موازات بسیاری کشورها که با اجرای برنامه های توسعه ای رو به انقلاب سبز و انجام تحولات جدی در بخش کشاورزی آورده بودند، اقدامات جدی را در دستور کار قرار داد. تکنولوژی های روز جایگزین ابزار سنتی شد و شالی کاران و بازرگانان برنج با استفاده از بذرهای اصلاح شده، کود و ماشین آلات جدید تولید برنج این کشور را متحول کردند چنانکه موسسه بین المللی تحقیقات برنج اعلام کرد، تولید برنج در تایلند بین سال های ۱۹۵۰ تا ۱۹۷۰ بیش از ۵۰ درصد افزایش یافته است. روند توسعه تولید و تجارت برنج تایلند به نحوی بود که در سال ۲۰۱۴ به رکوردی بی سابقه دست یافت و بیش از ۱۰,۸ میلیون تن برنج به ارزش ۵,۳۷ میلیارد دلار از این کشور صادر شد و اگرچه در سال های بعد میزان صادرات اندکی کاهش یافت اما همچنان این کشور در جمع صادرکنندگان بزرگ برنج جهان قرار دارد، چنانکه در سال ۲۰۱۵، تایلند با ۹,۸ میلیون تن پس از هند با ۱۰,۲ میلیون تن صادرات در رتبه دوم قرار گرفت و پس از این کشور ویتنام با صادرات ۶,۶۱ میلیون تن مقام سوم را در اختیار گرفت.

ایجاد اوپک برنجی

تایلند بارها به دنبال ایجاد یک کارتل برنج با ویتنام، برمه، لاوس و کامبوج بوده است، مانند آنچه در اوپک که توسط مجموعه ای از کشورهای تولیدکننده و صادرکننده نفت برای کنترل بازار این محصول ایجاد شده است. هدف تایلند از ایجاد این مجموعه کنترل تولید و تنظیم قیمت های جهانی برنج است، اما تایلند پیشنهاد خود را در سال ۲۰۰۸ پس گرفت. تحلیلگران بر این باورند که علت پس گرفتن این پیشنهاد را پیش بینی عدم موفقیت آن دانستند، چراکه معتقد هستند، چنین سازمانی به دلیل عدم همکاری میان کشورها و ناتوانی در کنترل تولید کشاورزان عملکرد مؤثری نخواهد داشت. از این رو کشور تایلند با تغییر دیدگاه، به دنبال ایجاد سازمانی است که بیش از مباحث اقتصادی و تجاری بر موضوعات علمی و اجرایی در تولید برنج متمرکز باشد. بر این اساس تایلند دعوت از کشورهایی چون چین، هند، پاکستان، کامبوج، برمه و ویتنام برای پیوستن به این مجموعه را در نظر دارد تا بتواند با ایجاد اجماع در مباحث مقدماتی، در آینده به اهداف بلند مدت خود یعنی کنترل بازار جهانی برنج به واسطه حضور و مشارکت تولیدکنندگان بزرگ این محصول دست یابد.

کشاورزانی که صاحب شالیکاری های بزرگ بودند و توان پرداخت هزینه هایی چون کودهای شیمیایی جدید، تراکتور و دیگر ماشین آلات را داشتند، توانستند فعالیت خود را توسعه دهند و در مقابل صاحبان مزارع کوچک چارهای نداشتند جزء اینکه به کارگری در مزارع بزرگ روی آورند.

شکست طرح خرید دولتی برنج

ینگلاک شیناواترا (نخست وزیر پیشین) در مبارزات انتخاباتی سال ۲۰۱۱ به کشاورزان و تولیدکنندگان برنج، متعهد شد با اجرای یک برنامه اقتصادی مبنی بر خرید برنج با قیمتی بالاتر، از فعالان این حوزه حمایت کند. در ژوئن ۲۰۱۱ قیمت برنج در بازارهای جهانی در بالاترین حد ممکن بود و تایلند به عنوان صادرکننده از این شرایط رضایت داشت و قیمت بالای برنج به نفع ینگلاک شیناواترا تمام شده بود. وی که به عنوان نخست وزیر انتخاب شده بود، اعتقاد داشت ذخیره برنج و محدودیت صادرات به افزایش قیمت ها در بازارهای جهانی منتهی می شود و در گام اول از این اقدام نتیجه گرفت و پس از افزایش قیمت ها، ذخایر خود را با قیمت بالا صادر کرد.

کشور هند برای تقابل با این اقدام تایلند، ممنوعیت صادرات برنج را لغو کرد و قریب به ۱۰ میلیون تن برنج وارد بازارهای جهانی کرد و کشور ویتنام نیز با کاهش قیمت برنج صادراتی خود به تعدیل قیمت ها در بازارهای جهانی کمک کرد. سیاست نادرست نخست وزیر جدید تایلند موجب شد تا کشورهای وارد کننده از خرید برنج تایلندی منصرف شده و هند و ویتنام را در اولویت قرار دهند، که این روند به کاهش جدی تقاضا برای برنج تایلندی منتهی شد و یک سال بعد تایلند جایگاه اولین صادرکننده برنج جهان را در اختیار هند قرارداد و بعد از ویتنام در رتبه سوم این جدول قرار گرفت.

این سیاست اشتباه فقط به از دست دادن رتبه در جدول صادرکنندگان برتر دنیا محدود نشد و در حالی که تایلندی ها ۱۸ میلیون تن برنج برای صادرات ذخیره کرده بودند، کاهش قیمت ها به گونه ای رقم خورد که، قیمت در بازارهای جهانی از قیمت تمام شده برای تایلندی ها کمتر بود و خسارت قابل توجهی را متوجه این کشور کرد. در سال ۲۰۱۲ قیمت برنج تایلند در بازارهای جهانی به ۵۷۵ دلار در هر تن کاهش یافت در حالیکه قیمت هر تن برنج ذخیره سازی شده نزدیک به ۸۰۰ دلار بود. شرکت اعتبارسنجی مودی در گزارشی اعلام کرد؛ این طرح شکست خورده ۸ درصد از بودجه ملی تایلند را بلعیده است و از این رو این شرکت چارهای ندارد جزء اینکه رتبه اعتباری دولت تایلند را دوباره مورد ارزیابی قرار دهد. در عین حال، این اشتباه بزرگ موجب شد تا خریداران برنج با سوءظن به تایلندی ها

بررسی سیاست وزارت جهاد کشاورزی در تقسیم‌بندی بازار برنج

اختصاص ۲۵ درصد بازار برنج به ۴۵ میلیون نفر اقشار کم درآمد

ناتوانی خانواده‌های کم درآمد برای خرید برنج گران قیمت

داخلی اشاره کرد، با این هدف که بتوانند محصول کشاورزان را با حداقل قیمت خریداری کنند. مورد دیگر مطرح کردن بی کیفیت بودن برنج‌های وارداتی در مقاطعی که بازار با افزایش تقاضا روبرو می‌شود، مانند ماه رمضان و آغاز سال جدید است، تا بتوانند حداکثر تقاضا را به طرف بازار برنج داخلی هدایت و متعاقباً قیمت‌ها را افزایش دهند تا سود بیشتری به دست آورند.

تولید و واردات واقعی

اگرچه مراجع مختلف آماری بر سر سرانه مصرف برنج اختلاف نظر دارند و از ۳۶ تا ۴۵ کیلوگرم به عنوان سرانه مصرف اعلام می‌شود، اما در نهایت اکثریت بر سر عدد ۴۰ کیلوگرم به تفاهم رسیده‌اند که براین اساس نیاز سالانه کشور به برنج ۳ میلیون و ۲۰۰ هزار تن برآورد می‌شود.

اگرچه تاکنون هیچ طرحی برای آمارگیری درست و دقیق از میزان تولید برنج اجرا نشده است، اما براساس آنچه سازمان‌های دولتی مسئول، اعلام می‌کنند در سال‌های اخیر میزان تولید عددی بین ۲،۲ میلیون تا ۲،۴ میلیون تن بوده است، که با استناد به این اعداد، نیاز کشور به واردات برنج ۸۰۰ هزار تا یک میلیون تن تخمین زده می‌شود. این در حالی است که هر ساله به دلیل سیاست‌های نادرستی چون ممنوعیت فصلی واردات، مقداری برنج به صورت قاچاق وارد کشور می‌شود و همچنین به دلیل منفعت‌طلبی برخی افراد بخشی از برنج داخلی با نمونه‌های وارداتی مخلوط و به عنوان برنج یک دست ایرانی به مصرف‌کننده عرضه می‌شود.

لازم به ذکر است که عمده برنج‌هایی که اینگونه مورد سوءاستفاده قرار می‌گیرد، از مسیر غیرقانونی و قاچاق وارد می‌شود، چراکه محصولاتی که از مبادی قانونی وارد می‌شود، به صورت بسته‌بندی و تحت برند شرکت‌های معتبر وارد می‌شود که اجازه سوءاستفاده از محصولشان را نمی‌دهند.

آنچه مسلم است، به دلیل اینکه هر دو اقدام رفتارهایی خارج از چارچوب قانون و اخلاق است، آماری رسمی از آنها در اختیار نیست، اما براساس شواهد و قرائن می‌توان برای هریک از این تخلفات، سهم حداقل ۱۰ درصدی از مجموع بازار در نظر گرفت.

به این معنی که مقاومت در برابر واردات قانونی موجب شده تا حداقل معادل ۲۰ درصد سهم بازار ۳،۲ میلیون تنی کشور به صورت قاچاق وارد و همچنین عددی معادل ۱۰ درصد نیاز بازار، برنج خارجی با

واردات توسط بخش خصوصی انجام گرفت. اگرچه خصوصی شدن واردات برنج اتفاق مبارکی بود، اما دو پیامد نامیمون با آن همراه شد، اول ورود برخی افراد سودجو که برای منفعت بیشتر برنج‌های غیرکیفی و بعضاً فاقد تأییدیه‌های لازم وارد کردند. مورد دوم تخریب و شایعه‌سازی در مورد برنج‌های وارداتی بود، چراکه به منظور جلوگیری از واردات بی‌رویه و همچنین ممانعت از ورود برنج‌های تأیید نشده و بی‌کیفیت قوانین سخت‌گیرانه‌ای وضع و اجرا شد، اما گروهی که منافع خود را در بی‌ثباتی و نبود آرامش در بازار می‌بینند، براین تأکید دارند که تخلفات گذشته همچنان در بازار رواج دارد، تا با دست‌آویز قراردادن این شایعات بتوانند منافع خود را تأمین کنند.

از واقعیت تا واقعیت سازی سودجویان

بی‌شک نمی‌توان منکر این واقعیت شد که در سال‌های ابتدایی ورود بدون محدودیت بخش خصوصی به حوزه واردات برنج تخلفاتی انجام گرفت و برنج‌هایی وارد شد که کیفیت و سلامت آنها زیرسوال بود.

این اتفاق به این سبب رخ داد که نظارت و کنترلی برای تأیید اهلیت و صلاحیت واردکنندگان برنج وجود نداشت و هرکسی امکان ورود به این حوزه را داشت و از این رو علاوه بر واردکنندگان مقید به قانون و اخلاق، بعضاً افراد منفعت‌طلب و سودجو نیز وارد این حوزه شدند.

این روند پس از تشکیل انجمن واردکنندگان برنج ایران و عضویت شرکت‌هایی که به صورت قانونی واردات انجام می‌دادند، به میزان قابل توجهی کاهش یافت، چراکه دولت با همکاری انجمن و حمایت و همراهی واردکنندگان رسمی در چند مرحله طرح‌های نظارتی را اجرا کرد که امکان فعالیت‌های غیرقانونی را به حداقل رساند.

به‌رغم به حداقل رسیدن تخلفات در بازار برنج متأسفانه گروهی تلاش می‌کنند با دست‌آویز قراردادن اتفاقاتی که پیش از شکل‌گیری انجمن، در بازار جریان داشته، منافع خود را تأمین کنند، مطرح کردن مواردی چون واردات بی‌رویه و ورود برنج‌هایی که کیفیت و سلامت آنها تأیید نشده اذهان عمومی را تحت تأثیر قرار دهند.

این گروه به واسطه شایعات غیرواقعی اذهان عمومی را به نحوی مدیریت می‌کنند که بیشترین انتفاع را برای‌شان به دنبال داشته‌باشد؛ از آن جمله می‌توان به طرح مسائلی چون اشباع شدن بازار از محصول وارداتی در زمان برداشت برنج

بازار برنج ایران از سال‌های پایانی دهه ۸۰ گرفتار نوسانات و چالش‌هایی شده است که متأسفانه تحت تأثیر جوسازی‌های منفعت‌طلبان و سودجویان، متولیان بازار با تصمیمات اشتباه بی‌درپی، به جای درمان بیماری حاد سال‌های ابتدایی ابتلا، آن را به بیماری مزمن لاعلاج تبدیل کردند.

طی نیم قرن گذشته بخش قابل توجهی از زمین‌های کشاورزی تغییر کاربری یافته و از طرفی به دلیل پافشاری بر استفاده از روش‌های سنتی، میزان تولید در واحد سطح نیز تغییر چندانی نیافته و این در حالی است که رشد انفجاری جمعیت موجب شده تا تقاضا با رشد چند برابر همراه شود.

در چنین شرایطی برای پاسخگویی به تقاضای بازار ۳ راه پیش روی متولیان قرار دارد: راه اول افزایش تولید از مسیر توسعه زمین‌های کشاورزی و اصلاح الگوی کشت؛ راه دوم استفاده از کالای جایگزین؛ راه سوم تأمین بخشی از نیاز کشور از محل واردات.

در خصوص افزایش محصول، در شرایطی که کم‌آبی موجب شده تا تولید برنج در ۱۴ استان از ۱۷ استان تولیدکننده ممنوع شود و در دو استان گیلان و مازندران که بیشترین سهم تولید را دارند، به دلیل تغییر کاربری بخشی از زمین‌های کشاورزی، تداوم حاکمیت روش‌های سنتی و عدم استفاده از تکنولوژی و روش‌های روز تا کنون امکان افزایش قابل توجه حجم تولید ممکن نبوده است.

از آنجاییکه برنج به عنوان دومین کالای اساسی پرمصرف در سبد خانوار ایرانی تعریف شده، تجربه نشان داده استفاده از کالای جایگزین مانند نان و ماکارونی، برای طولانی مدت موفقیتی در پی نداشته است.

باتوجه به این شرایط راه‌گیزی جزء پذیرش سومین گزینه وجود ندارد و مابه‌التفاوت تولید و مصرف را باید از محل واردات تأمین کرد، راهکاری که حداقل طی نیم قرن گذشته به کار گرفته شده است.

اشتباهی که بهانه نیم دهه تکرار اشتباه شد

تا اواسط دهه ۸۰ بخش قابل توجهی از نیاز کشور به برنج وارداتی را شرکت‌ها و پیمانکاران دولتی تأمین می‌کردند و و از آن به بعد در راستای کاهش تصدی‌گری دولت، بخش خصوصی وارد میدان شد و در کوتاه مدت به استثنای ذخیره احتیاط، تمامی

و هزینه ماهانه خرید برنج ۶۷ هزار تومان می شود. اگر درآمد تمامی خانواده‌هایی که در گروه حداقل بگیرها و کم درآمد قرار دارند را یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان در نظر بگیریم، باید به این سؤال پاسخ داد که باتوجه به وجود هزینه‌های متعددی چون مسکن، بهداشت و درمان، تحصیل، تفریح و سید کالا، چه سهمی از هزینه کل خانوار به سید کالا اختصاص می‌یابد و در سبد کالا سهم برنج چه عددی است.

اگر در نگاهی خوش‌بینانه ۵۰ درصد از کل درآمد یعنی ۷۵۰ هزار تومان به سید کالا اختصاص یابد، اگر خانواده بخواهد برنج ایرانی مصرف کند باید ۲۱,۳ درصد از بودجه سید کالا یا به عبارتی ۱۰,۶۵ درصد کل درآمد خود را به خرید برنج اختصاص دهد.

این درحالی است که در صورت استفاده از برنج هندی باید ۸,۹۵ درصد بودجه سید کالا و به عبارتی ۴,۴۵ درصد کل هزینه خانوار را به خرید برنج اختصاص دهد.

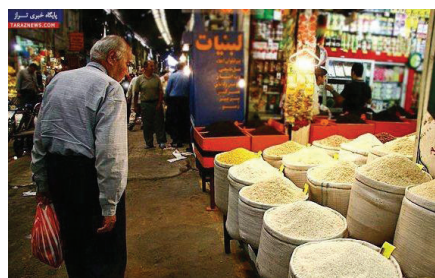
در چنین شرایطی این سؤال مطرح است که با وجود اقلام مختلف در سبد کالا، چند درصد از خانواده‌ها می‌توانند بیش از ۲۰ درصد بودجه سید کالا را به خرید برنج اختصاص دهند.

در شرایطی که در سبد کالای خانواده گروه‌های کالایی از جمله شوینده و بهداشتی، لبنیات، پروتئین، میوه و سبزیجات، حبوبات، پوشاک و کیف و کفش، قرار دارند، آیا خانواده‌ها می‌توانند بیش از یک پنجم بودجه سید کالا خود را به خرید برنج اختصاص دهند.

در نگاهی خوش‌بینانه‌تر اگر درآمد این خانواده‌ها را به دو برابر یعنی ۳ میلیون تومان افزایش دهیم، در چنین شرایطی آیا خانواده می‌توانند ۱۰ درصد بودجه سید کالا را به خرید یک قلم کالای خوراکی اختصاص دهند، این درحالی است که با خرید برنج وارداتی سهم این محصول از کل بودجه سید کالا کمتر از ۵ درصد است.

آنچه مسلم است، تمامی خانواده‌های ایرانی ترجیح می‌دهند از برنج ایرانی استفاده کنند، اما شرایط اقتصادی به ایشان اجازه نمی‌دهد که چنین انتخابی داشته باشند.

با این تفاسیر وزارت جهاد کشاورزی به عنوان متولی و سیاست‌گذار بازار محصولات کشاورزی باید به این سؤال پاسخ دهد، درحالی که بیش از نیمی از خانواده‌های ایرانی به ناچار باید از برنج وارداتی استفاده کنند، چگونه سهمی ۲۵ درصدی از بازار به ایشان اختصاص داده شده و آیا به نادیده گرفتن واقعیت، بازار تشویق نمی‌شود که خلاء ایجاد شده را از محل قاچاق تأمین کند.

اما در نگاهی به ترکیب مصرف‌کنندگان با واقعیت‌های دیگری روبرو می‌شویم که با آنچه روی کاغذ مطرح می‌شود فاصله زیادی دارد.

براساس آمار رسمی اعلام شده از سوی کمیته امداد امام خمینی (ره) ۶ میلیون نفر از جمعیت کشور تحت پوشش کمیته امداد و بهزیستی قرار دارند.

همچنین براساس آمار رسمی اعلام شده از سوی سازمان تأمین اجتماعی ۵۰ درصد بازنشستگان کشور معادل ۱,۵ میلیون نفر حداقل بگیر هستند به این معنی که حقوق ماهیانه ایشان ۹۳۰ هزار تومان است، که اگر خانواده‌های بازنشستگان را حداقل دو نفر در نظر بگیریم، جمعیتی معادل ۳ میلیون نفر در این گروه قرار می‌گیرند.

گروه دیگر کارگران هستند که براساس اعلام منابع رسمی کارگری در حال حاضر حداقل ۹,۷ میلیون نفر از کارگران کشور حداقل بگیر هستند که حقوق دریافتی ماهانه ایشان کمتر از ۱,۵ میلیون تومان است، که اگر خانواده‌های ایرانی را به طور میانگین ۴ نفر در نظر بگیریم، گروه مخاطب این بخش قریب به ۳۹ میلیون نفر می‌باشند. با در کنار هم قراردادن این سه گروه، ۴۸ میلیون نفر از جمعیت کشور در گروه حداقل بگیران و گروه‌های نیازمند به حمایت نهادهای حمایتی قرار می‌گیرند که به دلیل دقیق نبودن آمار بیکاران، این گروه به آمار مذکور اضافه نشده است.

باتوجه به آخرین سرشماری نفوس و مسکن کشور، جمعیت ایران ۸۰ میلیون نفر اعلام شده است که براین اساس گروه‌های مدنظر، ۶۰ درصد کل جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند، که باتوجه به شرایط اقتصادی کشور و هزینه‌های تحمیلی بر سبد خانوار، می‌توان سهم برنج از کل هزینه‌ها را بررسی کرد.

از آنجاییکه سرانه مصرف سالیانه برنج در ایران ۴۰ کیلوگرم برآورد می‌شود، باتوجه به جمعیت میانگین خانواده‌های ایرانی یعنی ۴ نفر، در مجموع هر خانواده سالانه ۱۶۰ کیلوگرم برنج مصرف می‌کند.

براین اساس در صورتیکه یک خانواده برنج ایرانی مصرف‌کنند، با در نظر گرفتن قیمت حداقلی هر کیلو برنج ایرانی معادل ۱۲ هزار تومان، هزینه سالانه تهیه برنج یک میلیون و ۹۲۰ هزار تومان و براین اساس هزینه ماهانه خرید برنج ۱۶۰ هزار تومان می‌شود. این درحالی است که اگر برنج مصرفی خانوار وارداتی باشد، با احتساب قیمت ۵ هزار تومان برای هر کیلو، هزینه سالانه خرید برنج ۸۰۰ هزار تومان

محصول ایرانی مخلوط شده و در بازار عرضه می‌شود که به اعتبار برنج ایرانی آسیب می‌زند.

آسیب‌های قاچاق و اختلاط

ممکن است، روی کاغذ عدد ۲۰ درصد واردات غیرقانونی و حدود ۵ درصد اختلاط، زیاد به نظر نرسد، اما سنجش این عدد با ترازوی اقتصادی و بهداشتی مبین واقعیت‌هایی تلخ است.

در خصوص پدیده شوم و مخرب قاچاق حذف نظارت‌های قانونی، شرایطی را فراهم می‌آورد تا قریب به ۶۰۰ هزار تن برنجی که هیچگونه نظارتی بر کیفیت و بهداشت آن اعمال نمی‌شود، وارد بازار کشور شود. با در نظر گرفتن سرانه مصرف ۴۰ کیلوگرمی، سهم هر ایرانی از این برنج ۷,۵ کیلوگرم است که در صورت آلوده بودن به موادی چون آرسنیک می‌تواند تهدیدی جدی برای مصرف‌کننده ایرانی باشد، مضاف براینکه از منظر اقتصادی نیز عدم پرداخت تعرفه و عوارض واردات، آسیب دیگر این جریان است.

اما در حوزه اختلاط آسیب‌ها جدی‌تر است، گذشته از اینکه بخشی از برنج خارجی مخلوط شده می‌تواند از برنج‌های قاچاق باشد، که ممکن است آلوده باشد، مخلوط کردن برنج‌های خارجی با محصولات ایرانی که قیمتی ارزانتر از محصول ایرانی دارند به میزان حدود ۱۵۰ هزارتن از برنج سفیدی که وارد کشور می‌شود، تهدیدی بزرگ برای اعتبار برنج ایرانی است.

پیش از ورود به تحلیل اقتصادی این تخلف لازم است، این مهم مورد تأکید قرارگیرد که برنج‌های هندی که بیشترین سهم را در سبد وارداتی ایران دارند، به دلیل تفاوت رنگ و اندازه برای اختلاط با برنج‌های ایرانی مورد سوءاستفاده قرار نمی‌گیرد. در مقایسه قیمتی، در حال حاضر قیمت تمام‌شده برنج ایرانی برای مصرف‌کننده ۲ تا ۳ برابر قیمت تمام‌شده برنج‌های وارداتی است، که در واقع قریب به ۱۵۰ هزار تن برنج خارجی با قیمت ۲ تا ۳ برابر ارزش واقعی آن به مصرف‌کنندگان ایرانی فروخته می‌شود.

اگر قیمت تمام‌شده برنج‌های وارداتی را به صورت میانگین ۵ هزار تومان در نظر بگیریم و قیمت برنج ایرانی را ۱۲ هزار تومان، در واقع با مخلوط کردن هر کیلو برنج وارداتی ۷ هزار تومان برای متخلفین سود دارد، که بر این اساس باید گفت سود ۱۵۰ میلیون کیلوگرم برنج مخلوط شده خارجی، عددی نجومی است.

کدام بازار مصرف

در حال حاضر میزان تولید برنج ایرانی عددی بین ۲,۲ تا ۲,۴ میلیون تن اعلام می‌شود و سهمی معادل ۸۰۰ هزارتن برای برنج وارداتی در نظر گرفته می‌شود به این معنی که ۷۵ درصد بازار در اختیار تولید ایرانی و ۲۵ درصد دیگر سهم واردات است.

در مجمع سالیانه انجمن واردکنندگان برنج ایران مطرح شد

حفظ دستاوردها و تداوم مسیر توسعه

انتخاب سکانداران جدید انجمن

▼ آغاز به کار مجمع سالانه

▼ نظارت نماینده اتاق بازرگانی بر انتخابات

رفع آنها چاره‌ای اندیشیده، توضیح داد: یکی از این نقاط ضعف که مدیریت و دبیرخانه جدید باید برای رفع آن چاره‌اندیشی کنند، خلاء حضور کارشناسان در انجمن است، افرادی که در تمامی جلسات حضور داشته و بتوانند مستندات را منتقل کنند تا مشکلی پیش نیاید، البته دبیرخانه تلاش کرده تمامی مستندات را بایگانی کند، که البته استفاده از آنها با مشکلاتی همراه است.

وی گفت: متأسفانه محدودیت منابع مالی که از حق عضویت‌ها تأمین می‌شود، اجازه نداد تا بدنه کارشناسی انجمن را تقویت کنیم و امیدواریم در دوره جدید این نقطه ضعف رفع شود.

کشاورز با برشمردن موضوعاتی که هیأت‌مدیره جدید باید روی آنها متمرکز شود، اظهارداشت: یکی از موارد اصلاح امور گمرکی است که پیشنهاد شده‌بود که این موضوع از طریق مجلس پیگیری شود، اما برای رسیدن به نتیجه تنها راه باقی مانده شکایت از گمرک به نهادهای چون سازمان بازرسی کل کشور است.

وی ادامه‌داد: مورد دیگر حذف ممنوعیت فصلی واردات است که در این خصوص ۷۰ درصد کار پیشرفته و با همت هیأت‌مدیره جدید باقیمانده مدیریت خواهد شد و یا دوره ممنوعیت کاهش یافته و یا با تعرفه فصلی جایگزین خواهد شد و آخرین مورد اصلاح روش‌های تأمین منابع مالی است که باید برای آن چاره‌اندیشی شود.

دبیر انجمن با تقدیر از فعالیت و تلاش اعضای دبیرخانه در خصوص عملکرد دبیرخانه توضیح داد: دبیرخانه براساس اهدافی که برای آن تعریف شده‌بود، تمام توان خود را به

مجمع عمومی سالیانه انجمن واردکنندگان برنج ایران با دستور کار انتخاب هیأت رئیسه و بازرس جدید برگزار شد.

در ابتدای این مراسم که با حضور هیأت رئیسه، قریب به اکثریت اعضا و نماینده اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران برگزار شد، مسیح کشاورز دبیر انجمن با خیرمقدم گفتن به حاضرین از نماینده اتاق بازرگانی خواست، رسمیت جلسه را تأیید و اعلام کند.

حسین رفعتی نماینده اتاق بازرگانی ایران نیز با قدردانی از حضور اعضای انجمن، خواست تا با انجام تشریفات مقدماتی، جلسه مجمع به صورت رسمی آغاز به کار کند.

وی تعداد اعضای انجمن را ۴۵ نفر اعلام کرد و افزود: جلسه مجمع با ۵۰ درصد به علاوه یک نفر از اعضا رسمیت می‌یابد که باتوجه به حضور ۳۷ نفر این مهم فراهم شده‌است.

نماینده اتاق بازرگانی با اشاره به اینکه انتخاب رئیس، دو نفر ناظر و منشی برای هدایت جلسه الزامی است، تأکید کرد: این افراد باید از میان کسانی انتخاب شوند که نامزد هیأت رئیسه و بازرس نیستند.

در ادامه با رأی اکثریت اعضا سید احمد بحق رئیس دو دوره انجمن به عنوان رئیس جلسه و علی‌اکبر سوداگر و غلامحسین عالی‌نژاد به عنوان ناظر و شیرین مختاری به عنوان منشی جلسه انتخاب شدند.

در ادامه نشست سید احمد بحق رئیس دو دوره انجمن واردکنندگان برنج ایران، که در این دوره از حضور در انتخابات انصراف داده‌بود، در مقام رئیس جلسه ضمن تقدیر از حضور اعضا، از دبیر انجمن خواست تا با ارائه گزارش عملکرد دوره اخیر انجمن جلسه را ادامه دهد.

حفظ دستاوردهای گذشته در دوره جدید

دبیرانجمن سخنان خود را با اشاره به زحمات و تلاش‌های هیأت‌مدیره‌ها و دبیرخانه انجمن در دوره گذشته آغاز کرد و گفت: خدا را شاکریم که با همت بلند تجار و بازرگانان واردکننده برنج، انجمن چون نهالی نوپا شکل گرفت و در چهار سال گذشته اعضای هیأت‌مدیره و دبیرخانه انجمن تلاش کردند تا آنرا به درختی تنومند تبدیل کنند، که باید بابت زحماتشان مورد قدردانی قرار بگیرند.

مسیح کشاورز ادامه‌داد: باید عملکرد انجمن مورد بررسی قرار گرفته و نقاط ضعف و قوت آن مشخص شود تا نقاط قوت تقویت و نقاط ضعف رفع شود.

وی با یادآوری آنچه بر انجمن واردکنندگان برنج ایران گذشته تا امروز به جایگاه کنونی رسیده‌است، توضیح داد: اگر نیم‌نگاهی به سال ۹۲ و زمان آغاز به کار انجمن داشته‌باشیم، با کمک و همت معنوی دوستان، انجمن در اتاق ۱۲ متری اجاره‌ای و با یک نفر پرسنل شروع به کار کرد و خوشبختانه امروز با حمایت‌ها و کمک‌های معنوی به جایی رسیدیم که در بهترین نقطه پایتخت دفتری ۲۰۰ متری داریم و پنج نفر نیروی ثابت در دبیرخانه مشغول امور اجرایی هستند و علاوه بر آن هفت نفر مشاور ارشد در زمینه‌های مختلف تخصصی، انجمن را همراهی می‌کنند.

کشاورز با بیان اینکه امروز انجمن در کمیسیون‌های بخش خصوصی و دولتی دارای کرسی‌هایی است که می‌توان از آنها به عنوان دارایی‌های نامشهود و ارزشمند نام برد، تصریح کرد: داشتن حق رأی در کمیسیون‌های مختلف، تبدیل شدن به مرجع آماری برای بخش خصوصی و دولتی و همچنین حضور مستمر و مداوم در رسانه‌ها که می‌تواند تریبونی ارزشمند برای انجمن باشد، از جمله دارایی‌های ارزشمند انجمن است.

وی ادامه‌داد: مسیر سخت و پرفراز و نشیبی را طی کرده‌ایم که اگر تلاش‌های صورت گرفته و زحماتی که برای انجمن کشیده شده‌است را نادیده بگیریم، قطعاً در آینده با مشکلاتی روبرو خواهیم شد.

دبیرانجمن با بیان اینکه بی‌شک انجمن نقاط ضعفی نیز داشته که باید برای

انتخاب هیات ریسه جدید

رای زنی دو رئیس

ماهانه ۱۲ میلیون تومان برای اداره انجمن هزینه شده است. وی در ادامه خطاب به اعضای انجمن سؤالی را مطرح و گفت: چگونه می توان انجمنی که مجموعه گردش مالی تجارت اعضای آن سالانه یک و نیم میلیارد دلار است و ۸۵ درصد واردات برنج کشور را تحت پوشش دارد را می توان با ۱۲ میلیون تومان در ماه اداره کرد؟

توکلی با تاکید بر اینکه هیأت مدیره با تحمل سختی و مشقات زیاد انجمن را با این بودجه اداره کرده است، اظهار داشت: این در حالی است که برای اداره مناسب انجمن، ماهانه ۳۰ تا ۴۰ میلیون تومان بودجه نیاز است، تا بتوان از حضور کارشناسان، مشاوران و کارمندان توانمند و مجرب استفاده کرد، به صورت مستمر نشست های خبری برگزار و از مسؤولان عالی رتبه دعوت به عمل آید.

وی تاکید کرد: مطمئن هستم با همین تعداد عضو می توانیم این شرایط را ایجاد و انجمن را در سطح عالی اداره کنیم، مشروط بر اینکه اعضاء حق عضویت خود را به موقع پرداخت کنند. عضو هیأت مدیره انجمن با بیان اینکه سال گذشته طرحی را ارائه کردیم برای جذب دو کارشناس ارشد در حوزه های مدیریت و صنایع غذایی تا آموزش دیده و بدنه کارشناسی انجمن را تقویت کنیم تا انجمن قائل به شخص نشود، توضیح داد: حضور کارشناسان موجب می شود تا داشته ها و تجربیات انجمن به دوره های بعدی انتقال پیدا کند، اما متأسفانه به دلیل مشکلات مالی این مهم تحقق نیافته و مشکلات عدیده دیگری نیز داشتیم. وی تاکید: انجمن واردکنندگان برنج ایران جزء ۵ تشکل بسیار فعال کشور است که این موضوع را اتاق بازرگانی ایران نیز تأیید می کند و از این رو باید در حد و اندازه خود عمل کنیم.

توکلی با بیان اینکه انجمن چهار پروژه اساسی در دستور کار خود دارد، افزود: اولین پروژه بازمبانی استاندارد ۱۲۷ است که در این دوره تا ۵۰ درصد پیش برده ایم و انجمن نقش ۸۰ درصدی در تدوین آن داشته است، چنانکه در هر جلسه ای که در این خصوص برگزار شده و انجمن حضور داشته، همه آنچه مد نظر انجمن بود لحاظ شده است. وی گفت: موضوع دیگر بحث ژنوتایپی است که این پروژه را نیز ۷۰ تا ۸۰ درصد پیش برده ایم و آزمایشگاه ها تجهیز شده تا از ورود اختلاط به کشور جلوگیری کنیم که متأسفانه ضربه اساسی به این بخش زده است. خزانه دار انجمن در تشریح دو پروژه دیگر گفت: بحث مهم برچسب اصالت و همچنین رفع ممنوعیت فصلی واردات است که در این دو بخش نیز قریب به ۸۰ درصد پیشرفت داشته ایم و نهایی کردن آنها برعهده هیأت مدیره جدید انجمن خواهد بود.

وی در پایان از زحمات و تلاش های بی دریغ سیداحمد بحق رئیس دو دوره هیأت مدیره برای ارتقاء جایگاه انجمن و همچنین دیگر اعضای هیأت مدیره قدردانی کرد و افزود: باید زحمات و خدمات دبیر و دیگر پرسنل دبیرخانه که فراتر از تعهدات کارمندی بوده و از هیچ تلاشی برای پیشبرد برنامه های انجمن دریغ نکرده اند، تقدیر کرد.

تأیید گزارش مالی و عملکرد

پس از آن نوبت به قرائت گزارش بازرسی رسید که در این گزارش پس از بررسی اقدامات انجام گرفته و اشاره به نقاط قوت و ضعف، پیشنهاداتی نیز ارائه شد. پس از قرائت این گزارش، سیداحمد بحق در جایگاه رئیس جلسه، گزارش مالی را به

کار گرفت تا مأموریت های خود را به بهترین نحو ممکن انجام دهد و گزارش عملکرد دبیرخانه با جزئیات در ۳۱ صفحه تهیه و ارائه شده است.

وی ادامه داد: در دو سال گذشته جلسات متعددی با سازمان ها و نهادهای مسؤول در حوزه تجارت، بازار و سلامت برنج در سطوح مختلف برگزار شده است که از آن جمله می توان به برگزاری ۳ جلسه در سطح وزیر و معاون وزیر با وزارت صنعت، معدن و تجارت، ۸ جلسه با وزارت جهاد کشاورزی در همین سطح، ۷ جلسه با سازمان ملی استاندارد و ۱۱ جلسه با اتاق های بازرگانی ایران و تهران اشاره کرد.

کشاورز با اشاره به انجام شش مورد بازدید میدانی PMS تصریح کرد: با نمایندگان مجلس در موضوعات مختلف در کمیسیون های اقتصادی، بهداشت و کشاورزی مجموعاً ۳ جلسه برگزار شده است، کمیته فنی انجمن در مجامع مختلف که مباحث فنی مطرح شده ۸ جلسه حضور داشته است، برگزاری سه جلسه با پلیس آگاهی، حضور در ۷ جلسه سازمان غذا و دارو، برگزاری ۳ جلسه در ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز، ۲ جلسه حضور در نشست سازمان حمایت مصرف کنندگان و تولیدکنندگان، برگزاری ۵ جلسه در سازمان توسعه تجارت و حضور در ۱۱ جلسه هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران از دیگر دستاوردهای این دوره انجمن است.

وی حضور پررنگ انجمن در رسانه های عمومی را از نقاط قوت این دوره خواند و اظهار داشت: ۱۶ مورد برگزاری میزگرد با خبرگزاری ها، ۷ مورد مصاحبه و نشست خبری با روزنامه های مختلف، حضور در ۲ برنامه پخش زنده گفتگوی خبری و انجام ۲۲ مصاحبه رادیویی اعضای هیأت مدیره و دبیر انجمن بخشی از حضور رسانه ای انجمن در دوره گذشته است.

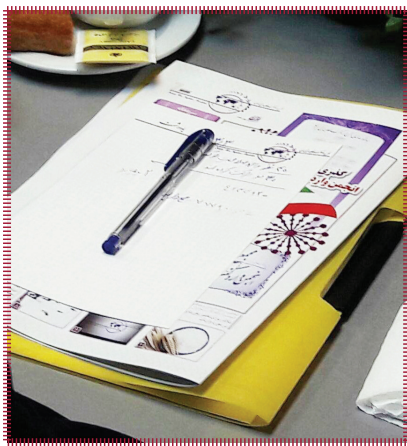
دبیر انجمن ادامه داد: با سفارتخانه های پاکستان، هندوستان و سایر سفارتخانه ها در مجموع ۱۸ جلسه برگزار شده، ۹ جلسه حضور در شورای مشترک بازرگانی ایران و هند، برگزاری ۱۱ جلسه عادی و ۱۰ جلسه فوق العاده هیأت مدیره و مجموعاً ۱۴۱ مورد عملیات اجرایی دبیرخانه که گزارش مفصل آن تهیه شده است.

وی با بیان اینکه در بحث تشکل گرایی، تشکل از افراد مهم تر است، تشریح کرد: اما باید پذیرفت که این افراد هستند که تشکل را ایجاد و براساس جایگاه و وزنی که دارند به آن اعتبار می بخشند، از این رو باید در انتخاب اعضای هیأت مدیره جدید همچون دوره های قبل دقت کرده و افرادی به عنوان هیأت مدیره انجمن انتخاب که بتوانند آنگونه که نیاز هست، انجمن را مدیریت و هدایت کنند.

کشاورز گفت: با عضویت شرکت های بزرگ در انجمن و رسیدن سهم انجمن به ۸۵ درصد از کل واردات برنج، اندازه انجمن واقعی شده و اثر آن در مذاکره با بخش های مختلف مانند دولت، بخش خصوصی و همچنین در روابط خارجی و بین المللی ملموس بود و این جایگاه و دستاوردها باید همچنان حفظ شود.

اهمیت تجهیز انجمن به نیروی متخصص

در ادامه این نشست عباس توکلی عضو هیأت مدیره و خزانه دار انجمن گزارش مالی دومین دوره فعالیت انجمن را ارائه کرد و پس از برشمردن ریز عملکرد دخل و خرج، دارایی ها، مطالبات، بدهی ها و موقوفات مالی انجمن را در یک جمع بندی کلی اعلام کرد که طی چهار سال فعالیت،

نشریه انجمن چهار ساله شد

برند کمال ملکی، «محمد مختاریانی از شرکت طبیعت سبز میهن با برند طبیعت»، «سیدخالد پریزادی از شرکت صنعت پخش مژده با برند مژده»، «عباس توکلی از شرکت حنان تجارت ایرانیان با برند گل پسند»، «مرتضی شاهحسینی از شرکت برنج طوبی با برند طوبی»، «ناصر کردانی از اعضای حقیقی انجمن با برند آفرین»، «احمد قاسمی از شرکت آریا تجارت سده با برند خاطره»، «سعید ابوترابیانی از شرکت آتیه فروز سبحان با برند آوازه» به عنوان نامزدهای هیأت‌مدیره و «قاسم تیموری از شرکت هدف‌سازان بندرلنگه با برند زرنشان»، «بوذر قلندری از شرکت روزان سماء برین با برند جذاب» و «امیرحسین ابوترابیانی از شرکت سپهر نوید آفرین با برند زروان» به عنوان نامزدهای برعهده گرفتن مسئولیت بازرس اعلام آمادگی کردند.

به دنبال مشخص شدن نامزدهای هیأت‌مدیره و بازرس، رأی‌گیری آغاز و پس از جمع‌آوری برگه‌ها، آراء مأخوذه توسط دبیر انجمن قرائت شد که در نهایت مرتضی شاهحسینی با ۳۲ رأی، عباس توکلی با ۳۱ رأی، سیدخالد پریزادی با ۲۵ رأی، علی صرافان با ۲۴ رأی و محمد مختاریانی با ۱۸ رأی به عنوان اعضای اصلی هیأت‌مدیره و سعید ابوترابیانی با ۱۶ رأی و احمد قاسمی با ۱۴ رأی به عنوان اعضای علی‌البدل هیأت‌مدیره انتخاب شدند. همچنین امیرحسین ابوترابیانی با ۱۹ رأی و قاسم تیموری با ۱۳ رأی به عنوان بازرس اصلی و علی‌البدل انتخاب شدند و در انتها نتیجه انتخابات به تأیید نماینده اتاق بازرگانی ایران رسید. پس از اعلام نتایج مرتضی شاهحسینی رئیس جدید انجمن از اعتماد اعضاء به ایشان و دیگر اعضای منتخب قردادانی کرد و در نهایت سیداحمد بحق به عنوان رئیس دو دوره انجمن از اعضاء تشکر و به هیأت‌مدیره جدید تبریک گفت.

رأی گذاشت که با رأی اکثریت اعضاء تأیید و پس از آن به عنوان رئیس هیأت‌مدیره دو دوره انجمن سخنانی را مطرح کرد.

جایگاه کنونی نتیجه زحمات هیأت‌مدیره

رئیس پیشین انجمن وارد کنندگان برنج ایران با اشاره به پایان دوره مأموریتش در هیأت‌مدیره و کناره‌گیری از این سمت، اظهارداشت: سال ۱۳۹۲ که انجمن به عنوان طفلی نوپا متولد شد، مشکلات و موانع متعددی وجود داشت و زحمات زیادی کشیده شد تا انجمن امروز در چنین جایگاهی قرار بگیرد. وی از اعتماد اعضای انجمن به هیأت‌مدیره قردادانی کرده و افزود: هیأت‌مدیره تمام توان خود را به کار گرفت تا پاسخگوی این اعتماد باشد و انجمن را به جایگاهی برساند که درخور نام و شأن آن باشد. بحق با تأکید بر اینکه برای دوره بعدی هیأت‌مدیره اعضا باید انتخاب اصلح را مدنظر داشته باشند، گفت: از اعضای انجمن انتظار دارم که برای انتخاب هیأت‌مدیره بعدی احساسی عمل نکنند، چراکه باید افرادی انتخاب شوند که دلسوز باشند و برای پیشبرد برنامه‌های انجمن از هیچ چیز دریغ نکرده و از وقت و کسب و کار خود بگذرند. وی ادامه داد: نمی‌گویم عملکرد هیأت‌مدیره خیلی خوب بوده، اما ادعا می‌کنم که هرآنچه در توان داشتیم را به کار گرفتیم و امیدوارم هیأت‌مدیره بعدی بتواند این مسیر را بهتر ادامه دهد و موفقیت‌های بیشتری به دست بیاورد.

جایگاهی در شأن وارد کنندگان برنج

پس از رئیس نوبت به مرتضی شاهحسینی نایب رئیس پیشین انجمن رسید که سخنان خود را با قردادانی از اعضای هیأت‌مدیره بالاخص سیداحمد بحق رئیس انجمن شروع کرد و اظهارداشت: آقای بحق زحمات زیادی برای این انجمن کشیدند و مدیریت جامع، کامل و سعه‌صدر ایشان بود که مانع زمین‌خوردن و توقف فعالیت این تشکل نویا شد. رئیس جدید انجمن با بیان اینکه براساس برآورد انجام شده در سال ۱۳۹۵ هیأت‌مدیره به طور متوسط روزانه ۲ ساعت وقت گذاشته‌اند، توضیح داد: در واقع هریک از اعضای هیأت‌مدیره برای رسیدگی به امور انجمن حدود ۵۰۰ ساعت وقت گذاشته‌اند و این عدد زمان مؤثر است، چراکه برای حضور در هر جلسه‌ای باید زمان رفت و آمد را نیز در نظر گرفت. وی گفت: با توجه به شرایط در برخی موارد نیم روز یا تمام روز اعضای هیأت‌مدیره صرف رسیدگی به امور انجمن شده که قطعاً بر کسب و کار ایشان اثر منفی دارد، اما به دلیل اینکه مسئولیت را قبول کرده‌بودند با تمام توان فعالیت کردند و امیدواریم حاصل و دستاورد آن متوجه همه اعضا باشد. شاهحسینی در پایان گفت: امیدوارم این مسیر ادامه پیدا کرده و انجمن بتواند بیش از پیش قدرت گرفته و به جایگاهی رفیع در حد شأن، نام و جایگاه وارد کنندگان برنج دست پیدا کند.

ممانعت از بازگشت به عقب

در ادامه نوبت به قاسم تیموری دیگر عضو هیأت‌مدیره انجمن رسید که سخنان خود را با قردادانی از رئیس، هیأت‌مدیره، دبیر و دبیرخانه انجمن شروع کرد و افزود: از هیأت‌مدیره بعدی انجمن می‌خواهم که مسیر قبلی را ادامه داده و اجازه ندهند که دوباره وارد کنندگان در جایگاه ضعف قرار گرفته و مورد هجمه قرار بگیرند. وی گفت: امروز وارد کنندگان برنج در جایگاه تأمین‌کننده دومین کالای اساسی کشور از اعتبار و احترام ویژه‌ای برخوردار هستند، که این نتیجه تشکیل و فعالیت انجمن است و باید برای حفظ این دستاورد، انجمن تقویت شده و مورد حمایت اعضا باشد تا بتوانیم از صنف دفاع کنیم. عضو هیأت‌مدیره انجمن با اشاره به هجمه و انتقادات بی‌اساسی که متوجه وارد کنندگان برنج بود، تصریح کرد: به واسطه عملکرد انجمن امروز وارد کنندگان برنج جایگاه ویژه‌ای نزد نهادهای حاکمیتی از جمله دولت و مجلس دارند و در بسیاری موارد برای تصمیم‌گیری از نظر کارشناسی انجمن استفاده می‌شود. وی گفت: در حوزه رسانه در بخش‌های مختلف اعم از صدا و سیما، روزنامه‌ها و خبرگزاری‌ها جایگاه وارد کنندگان برنج تثبیت شده و موقعیت و جایگاه خوبی به دست آمده‌است.

انتخاب هیأت‌مدیره شایسته

پس از آن نوبت به احمد قاسمی دیگر عضو هیأت‌مدیره رسید که ضمن قردادانی از زحماتی که برای انجمن کشیده شده، از اعضای انجمن خواست تا برای تعیین هیأت‌مدیره جدید، افرادی را انتخاب کنند که شایستگی مدیریت این مجموعه را داشته باشند و اظهارداشت: باید از هیأت‌مدیره و بالاخص رئیس که دو دوره مسئولیت هدایت انجمن را برعهده داشته‌است بابت همه زحماتی که کشیده شده، قردادانی کرد.

انتخاب هیأت‌مدیره و بازرس جدید

در ادامه زمان برگزاری انتخاب هیأت‌مدیره جدید انجمن فرارسید و مسیح کشاورز دبیر انجمن از اعضای که آماده پذیرش مسئولیت در هیأت‌مدیره داشته و تمایل دارند در انتخابات حضور داشته باشند، دعوت کرد تا نامزدی خود را اعلام کنند. با اعلام ورود جلسه به انتخابات، اعضای که تمایل به حضور در هیأت‌مدیره دور جدید داشتند، نامزدی خود را برای شرکت در انتخابات اعلام کردند. براین اساس «علی صرافان از شرکت پخش آسیا فراز ایرانیان با برند محسن»، «کمال خان بابایی از شرکت بیردانه کمال با

نشریه داخلی انجمن وارد کنندگان برنج ایران

زیر نظر شورای سیاست گذاری
شماره هشت / زمستان ۱۳۹۶

صاحب امتیاز: انجمن وارد کنندگان برنج ایران

مدیر مسئول: مرتضی شاهحسینی

شورای سیاست گذاری: مرتضی شاهحسینی

عباس توکلی، مسیح کشاورز

سرمدی: علی شقایب

دبیر اجرایی: شیرین مختاری

مدیر هنری: محمود دهقان